

פרק ד'

יחידה 9: המלחמה בפלשתים, שביתת הארון ומות חופני ופנחס (א'-ו"א)

ספר שמואל א' | פרק ד' | 16

פרק ד'

יחידה 9 - המלחמה בפלשתים, שביתת הארון ומות חופני ופנחס (א'-ו"א)

לראוי דבר שמואל לכל ישראלי - הרכבתו שביבא שמואל החוליה לבוא לנו לירואן.

באים

גולם

מילים

**"טומאש" (פסק ב' -
טהרתו והמלותון,
בונה או"ר" (פסק ג')
וד רוחנית ומן משע
כבריה (עשרות מיל' ד'
למרוחיק.)**

1. ישראל יצא למלחמה בפלשתים. עינו במלחמה שליטיכם וננו:
 א. הוכןธนา?
 ב. חיכון מה הפלשתים?



2. ישראל לא תלה את מפלתם במעשייהם והויזים או בך שלא
 התיענו עם שמואל. א. לא ב
 ב. משלימים את הבלתי:
 3. מושיעים את הבלתי:

פלשתים	ישראל	הסתאה
		כדי הוכיחו הגיעו הארון אל המלחמה? מוות האבוי נרין?

4. בעורכה השמיינית בוגדים ישראל וטסים לאוהיהם. אייש
 נוללים במלחמה, הארון ונקלע לעילו במלחמה מה מוד קורה
 ביום זה?

קדמה

פרק זה מתאר את התגלשותה של נבואת שמואל בעניין הפורענות על בני עלי, שתתקיים דרך הפורענות שתובוא על כל עם ישראל.

התמודדות ישראל נגד הפלשתים - בעת כניסהם של ישראל לארץ, ישבו בה מספר עמים. עם ישראל הצליח להתחזק עם בצורה יפה וירש את יישובי מגוריהם. מלחמות אלו מתוארות בספר יהושע ושוופטים. בספר שמואל עיקרי ההתחמודדות של עם ישראל הוא עם הפלשתים.

מי הם הפלשתים? הפלשתים הם עמים שהגיגו מהאי כרתים ומחופי צפון הים התיכון, והתישבו במערבה של ארץ ישראל. הפלשתים היו לוחמים מיזונים ומאומני קרב (בעלי חרבות, חניתות וכידונים), ובזכות זאת הצלicho לנצח את העמים המקומיים באזורי הים התיכון, כשהגיגו אליהם. הפלשתים הצלicho להתגבר על עמי כנען, וכן הערים הכנעניות הפכו לערים ולאזרחים פלשתיים. מקומות אלו היו לרועץ לישראל, והשפיעו רבות על ישראל מבחינה חומרית ורוחנית.

תיאור אזור המלחמה באפק - עם ישראל מתחנס להילחם בפלשתים באבן העוז. יתכן שאפק שכנה בתל אפק שליד מקרונות הירקון, בסביבות העיר ראש העין של ימינו. אפק אפק הוא שטח מישורי המאפשר למרכיבות של הפלשתים לנצל את היתרונו המלחמתי על עם ישראל. עם זאת, עם ישראל יודע שהניצחון

במלחמה תלוי במצבו הרוחני, ולכן הם מחייבים לחת עם צידה רוחנית.

ארון הברית במלחמה - זכור לנו מספר יהושע שארון ברית ה' הילך בראש צבא ישראל והוביל לתשועה גדולה במהלך המלחמה ביריחו. אך האם נכון לומר שהארון הוא שגרם לתשועה?

עיסוק בתכנים המרכזיים



א. הפרק נפתח במלילים: "ויהי דבר שמואל לכל ישראל". כיצד קשרו מילים אלה לנושא המרכזי של הפרק?

ב. כיצד הגיע העם לתפיסה המוטעית אוות כוחו של הארון?

ג. שמואל ניבא על בית עלי, ואילו כאן אנו רואים שהפורענות באה גם על שאר עם ישראל. מדוע נגענו כל העם על מעשיהם של בני עלי?

אפשרויות למשמעות ולדעת

המלילים הראשונות בפסוק א', "ויהי דבר שמואל לכל ישראל", נראות כתלויות ובלתי שייכות להמשך הפסוק.

מספר פירושים מרכזיים ניתנו לכך:

1. רבינו יוסף קרא ביאר שמלילים אלה מעידות שהפורענות שניבא שמואל תחילת לבוא על ישראל.

2. בילקוט מעם לוועז מובא ששמואל היה מעורר את העם לחזור בתשובה, כדי שלא יבואו עליהם הפורענויות.

3. הרלב"ג ביאר שמלילים אלו מלמדות אותנו ששמואל הוא זה שהורה על היציאה למלחמה, אלא שהעם יצא למלחמה מעצמו בלי לשאול בה'.

בסבירו הראשון של המלחמה עם ישראל הפסיד והבין שההפסד במלחמה לא בא עליו באופן טבעי, אלא ישנה סיבה לכך. לכן זקני ישראל מציעים להביא את הארון למלחמה.

באיזה ארון מדובר? לפי רוב הפרשנים (כגון רד"ק, רש"י ועוד), הארון שיצא למלחמה עם פלשתים היה הארון שעשוה בצלאל כשםשה הצטווה על המשכן במדבר.

כשבני ישראל רואים את הארון הם מריעים. יתכן שזכרו הניצחון ביריחו (יהושע פרק ו') והוא שגורם להם להיות בטוחים בניצחונם. בני ישראל סמכו על הארון שיוושיע אותם, אך כאן הייתה טעותם, כיון שהם כל לא עסכו בתיקון עצמי ובפניהם אל ה' שיוושיע אותם. הארון הוא משמעותי רק אם השכינה שורה בתוכו, ולא כחף בפני עצמו. יתכן שהבאת ארון ה' למלחמה לא הייתה בהסכמה נבייא²³, אך הארון כלל לא מגן עליהם.

כיצד הגיע העם לתפיסה מוטעית על כוחו של הארון? ייתכן שעם ישראל הושפע מהתרבות האלילית של הפלשתים. הפלשתים חשבו שהארון הוא האלוקים עצמו ושממנו עם ישראל שואב את הכוחות, וכך כאשר הם שובים את הארון, שווה הדבר לשביית האלוקים. אולי מתוך כך גם עם ישראל תפס כך את הארון, ושם את מבטו רך בארון ולא בקב"ה.

כשהפלשתים שומעים שארון ה' הגיע למלחמה - הם מפחדים. גם הפלשתים, כמו כל שאר העמים, שמעו את שמו של הקב"ה כמו שהיא מצרים, כמו שכחוב בשירותם. אבל הפלשתים נאזורים בגבורה ויוצאים למלחמה כדי לנצח.

בית עלי התיחס רק אל החיזוניות של המשכן, ולא אל הקשר אל הקב"ה ואל הצורך בעבודה ובתיקון המידות כדי להתקרב אליו. מתוך השפעתם על שאר העם, כך גם עם ישראל לראות בארון משאו חיזוני היכול לגרום לנסים, מבליל כל צורך לעשות תשובה ולתקן תיקון פנימי.

בעקבות כך, גם בית עלי וגם עם ישראל נענשנים בהסתלקות השכינה משילה.

בספר שמואל לא מתואר כלל חורבן שילה, אך חכמיינו²⁴ עמדו על כך שתבוסת ישראל במלחמה ומנוסתם משדה הקרב איש לאוהליו, הביאו גם לחורבן משכן שילה. בספר ירמיהו (ז', י"ב-ע"ד) ובספר תהילים (ע"ח, נ"ו-ס"ז) עולה שהמשכן בשילה חרב בעקבות המלחמה בפלשתים, והזעוז שפקד את העם בעקבות החורבן ליווה אותם רבות לאחר חורבן שילה. لكن, כאשר ירמיהו רוצה להזכיר את העם בתשובה, הוא מעורר אותם ואומר להם שם לא יחזרו בתשובה - יקרה לבית המקדש כשם שקרה למשכן שילה.

המסרים העולים מן היחידה

- האמנות לברית ה' היא המסיעת לעם ישראל** - אם בני ישראל נאמנים לברית, ה' פועל ועוזר להם, אך אם הם אינם נאמנים אותה ברית, אין הקב"ה מסיע להם, גם אם ישמשו בכלים המשכנם הקודשים בียวתר.
- גדות ה' בעני עמי העולם** - הפלשתים שמעו על מעשי ה' למצרים ועל המכות שהפליא בהם, ומתוך כך יראו מפניו.

הצעות להמחשה ולהרחבה

- בailo אוירוניים אנו מזכירים את יציאת מצרים? (קידוש, תפילה, שלושת הרגלים וכו'). כדאי לשוחח בכיתה על המשמעות של זכריה זו ובמה היא יכולה לחזק את האמונה שלנו בה'.
- אפשר להראות לתלמידים במפה (עדיף בגוגל ארץ) את האזור שבו אירעה המלחמה.
- ראוי ללמד על החשיבות של ארון הברית. ניתן להוסיף על המבנה של הארון ולהזכיר תמונותיו שלו.

יחידה 10: הבשורה הרעה לעלי ומות עלי וכלהו (י"ב-כ"ב)

17 | ספר שמואל א' | פרק ד'

יחידה 10 - הבשורה הרעה לעלי ומות עלי וכלהו (י"ב-כ"ב)

5. מה ידעו לנו נעל הורץ שבא מומנה לשלוח?

נאמר על עלי: "זהנה עלי ישב על כסא די קזר מצפה". היכן ישב עליז מונען?

שאלת חשיבה: אילו יכול היה עלי לראותו, מה היה עוזר לו להבין את גודל הצראה?

6. נאמר על עלי: "זהנה עלי ישב על כסא די קזר מצפה". היכן ישב עליז מונען?

(פרק ט"ז - ביג' בזבזת)
دل' החזן רבד קון פלטלה.
יעלי קפדור' (פסוק ט"ז) -
קסק מלמדת.
לול'ט' (פסוק ט"ז - ללח'ן).
ט'ובו ליל' ב'ריה'
(פרק ט"ז - ט'ון - ה'ישׁה)
ט'וואס סודא נירין ליל'ת.
יא' שוה נבר' (פרק כ' -
אל' פשחה בל'.

7. כיצד מת עלי?

לארה שבאה על ביתו על נסופה עד צרה. מותה?

8. התראמינו בין הדרומות למשפט המזהה אזהה:

- עלי.
- קראה לבנה "אי כבוד".
- סן מעריה.
- איש בוגרין.
- בישרו שאיליה בן.
- נעל מלכינאס.
- טמיעה על מותם של חמינה בבללה.
- לבו היה חורע על ארון האלקיין.



מגדל צדק (מושער מקומה של אבן תמר')

קדמה

החזית והעורף במלחמה - כשבם יוצא למלחמה, באופן טבעי הוא נחלק לשני חלקיים - חזית ועורף. החילים היוצאים אל הקרב נמצאים בחזית, והעם יושב בעורף וממתין לבשורת הניצחון.

הזמן שבו מלחכים אנשי העורף לאיש הבשורות הנו זמן לחוץ, משום שהבשורה יכולה להיות מאוד משמחת - בשורת הניצחון - או מאוד עצובה - הפסד במלחמה.

ביחידת הפסוקים שנלמד כתעת, הלחץ אינו נוגע רק לשובם בשלום של החילים, אלא לשובם בשלום של ארון ברית ה' שיצא לקרב יחד עם ישראל. הארון מסמל את לבו של עם ישראל ומיצג את כבוד ה' בעולם. אם יקרה דבר-מה לארון, הרי שזהו כישלון חרוץ ואסון כבד לכל ישראל.

עיסוק בתכנים המרכזיים



- א. מודיע נפילת הארון בידי פלשתים הדאגה את עלי יותר מאשר מות בניו?
- ב. מה באה למדנו הגדרת שביתת הארון כ"גלה כבוד מישראל"?

אפשרויות לمعנה ולדעת

עם ישראל מפסיד במלחמה וארון ה' נלקח בשבי. השילוח מן המלחמה מגיע לשירות אל העיר שילה ולבסוף הכהן, כדי לבשר את הבשורה הרעה.

איש הבשורה מבשר לעלי את הדברים הרעים מן הקל אל הכבד. תחילת מפלת ישראל בקרב, לאחר מכן מות בניו, ולבסוף - נפילת ארון הברית בידי הפלשתים. רק כאשר עלי, האחראי על המשכן בשילה, שומע על נפילת הארון בידי הפלשתים - הדבר מכريع אותו ומפilio מעל כסאו.²⁵

מה שהדאיג את עלי היה לקיחת ארון האלוקים, אפילו יותר ממות בניו. ייתכן שהוא לא חרד על מות בניו, משום שכבר בנבואה התבשר מאיש האלוקים על מותם. אך על שביתת הארון לא התבשר.

גם אשת פנחס הזכירה תחילת הילוך ארון האלוקים, ורק אחר כך הזכירה את מות בעלה. דאגתה הייתה בעקבות חילול ה' שנגרם מליקחת הארון, ולכן היא הגדרה את שביתתו של הארון כ"גלה כבוד מיישראאל".

חשיבות ציון בפני התלמידים את העובדה שנבוארת איש האלוקים מתגשמת במלואה.

המסורת העולמית מן היחידה

1. **דאגה לכבוד ה'** - עלי הכהן ואשת פנחס מתיחסים בכבוד ראש לשביית הארון, כביזוי כבוד ה'.
2. **התקינות דבר ה'** - ה' גילה את אוזני עבדיו ותיאר את שיקחה במציאות, וכן דברי ה' מתחממים.

הצעות להמחשה ולהרחבה

1. להראות על המפה (עדיף בגוגל ארץ) את המיקום היחסי בין העיר שילה לאזור שבו התרחשה המלחמה.
2. לשוחח בכיתה כיצד אנו דואגים לקידוש ה' בעולם (ובוודאי נמנעים מלהזכיר חילול ה'). ניתן לספר על אנשים שקידשו את ה' במעשייהם בחיהם.

25 תיאור זה מקביל לתיאורו של עלי, היושב "על הכסא על מזוזת היכל ה'" (א', ט').